

บทที่ 4

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน

ตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ตอรูปแบบสำนักงาน ป.ป.ป.

จากการดำเนินงานมาตามขั้นตอนที่ได้อธิบายมาแล้ว ในบทนี้จะนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งจะเสนอเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่าง เพื่อให้เห็นภาพรวมทั่วไปของลักษณะประชากรศึกษา

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มประชากรที่มีต่อโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ป.

ส่วนที่ 1

ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

ประชากร	กรรมการ	อนุกรรมการ	เจ้าหน้าที่สืบสวน สอบสวนและนิติกร	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ชาย	1	18	47	66	84.62
หญิง	1	1	10	12	15.38
รวม	2	19	57	78	100
ระดับการศึกษา					
อนุปริญญา	-	1	-	1	1.28
ปริญญาตรี	1	13	47	61	78.21
ปริญญาโท	1	3	6	10	12.82
อื่น ๆ	-	2	4	6	7.69
รวม	2	19	57	78	100
ระยะเวลาในการทำงาน					
ต่ำกว่า 1 - 2 ปี	1	5	5	11	14.10
มากกว่า 2 - 4 ปี	1	4	25	30	38.46
มากกว่า 4 - 6 ปี	-	9	25	34	43.59
มากกว่า 6 ปีขึ้นไป	-	1	2	3	3.85
รวม	2	19	57	78	100

หมายเหตุ บทนี้แม้ว่าจะเป็นการศึกษาความคิดเห็นเพียงเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. จะไม่เป็นที่ยุติว่าข้อเท็จจริงใกล้เคียงความจริงที่สุดก็ตาม แต่ผู้เขียนก็เสนอเป็นเพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น

การทำงานของสำนักงาน ป.ป.ป. มีคณะกรรมการ เป็นฝ่ายบริหาร และเจ้าหน้าที่ที่สืบสวนสอบสวน เป็นผู้ปฏิบัติงานมีความสำคัญเพราะเป็นผู้ปฏิบัติเบื้องต้นในทุกกรณี ทั้งนี้ อุปสรรคปัญหาที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้รับมาจากการทำงานก็ควรจะมีรับฟังไว้มาประกอบทางหนึ่งด้วย เนื่องจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้นไม่อาจสอบถามประชาชนทั่วไปได้ ถ้าสอบถามประชาชนทั่วไปก็อาจได้รับคำตอบที่คลาดเคลื่อนเพราะประชาชนยังไม่มีความเข้าใจ ถ้าจะสอบถามผู้ถูกกล่าวหาที่อาจได้คำตอบที่ไม่เป็นจริงเพราะผู้ตอบมีอคติ ถ้าจะสอบถามฝ่ายรัฐสภา ก็คงจะได้รับการตอบที่มีอคติเช่นกัน และถ้าจะสอบถามฝ่ายบริหารอื่นก็คงไม่มีผลต่อแนวความคิดนี้อย่างไร เพราะฝ่ายบริหารมีเจ้าหน้าที่มากมาย ถ้าสำรวจไม่หมดก็ไม่ยุติ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารก็ยังไม่มีความรู้ยังไม่เข้าใจการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ป. คือพอ

จากกรศึกษาตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นชายมากที่สุด ในอัตรา ร้อยละ 84.62 นอกนั้นเป็นหญิงในอัตราร้อยละ 15.38

สาเหตุที่จำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นชายมากกว่าหญิง อาจเป็นเพราะ ลักษณะการทำงานตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้นจำเป็นต้องมีความอดทน มีความคงตัวในการทำงานสูง โดยเฉพาะในด้านการสืบสวนสอบสวน ซึ่งเป็นงานที่เสี่ยงแก่อันตรายเป็นอย่างมาก และมีขอบเขตของการทำงานทั่วราชอาณาจักร ซึ่งมีความเหมาะสมสำหรับเพศชายมากกว่า เพศหญิงโดยทั่วไป แม้ว่าลักษณะงานตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. จะให้สิทธิชายและหญิง เท่าเทียมกันก็ตาม

ส่วนในด้านการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างมีการศึกษาชั้นปริญญาตรีมากที่สุด ในอัตราร้อยละ 78.21 รองลงมาได้แก่ ชั้นปริญญาโท ในอัตราร้อยละ 12.82 การศึกษา ในชั้นอื่น ๆ เช่น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.), ปริญญาเอก ในอัตราร้อยละ 7.69 และชั้นอนุปริญญาในอัตราร้อยละ 1.28 ตามลำดับ

เหตุผลที่กลุ่มประชากรมีการศึกษาในชั้นปริญญาตรีมากที่สุดนั้นอาจเป็นเพราะ เหตุผล 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ลักษณะการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้นต้องใช้บุคคลที่มีความรู้และเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นสำคัญ เช่น เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนควรมาจากนักกฎหมาย เพราะเป็นบุคคลที่รู้กฎหมาย ระเบียบ และหลักการสืบสวนสอบสวนมาแล้ว
2. เป็นหลักประกันเบื้องต้นว่าบุคคลที่เข้ามาทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ ได้เลือกสรรมาแล้วจากบุคคลที่มีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะภารกิจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. มีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก การตัดสินใจในการ

ทำงานต้องใช้เหตุผลเป็นหลัก โดยที่ผู้กระทำภาคคอร์ปชันในวงราชการนั้นต่างเป็นผู้มีการศึกษา ผู้ที่จะไม่ทำการบงกั้นปราบปรามการคอร์ปชันนั้นจึงควรมีความคิดระดับสติปัญญา ไม่ค้อยกว่าผู้คอร์ปชันเอง หากมีความค้อยกว่าจะไม่สามารถสอบสวนสืบสวนเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้

และในค้ำระยะเวลาในการทำงานพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงานเป็นระยะเวลาะหว่างมากกว่า 4 - 6 ปี มากที่สุด ในอัตราร้อยละ 43.59 และรองลงมาได้แก่ระยะเวลาะหว่างมากกว่า 2 - 4 ปี ในอัตราร้อยละ 38.46 ระยะเวลาะหว่างค้ำกว่า 1 - 2 ปี ในอัตราร้อยละ 14.10 และระยะเวลาะหว่างมากกว่า 6 ปีขึ้นไป ในอัตราร้อยละ 3.85 ตามล้าค้ำ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของกุ่มประชากรที่มีต่อโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ป.

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.

ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการทำงาน ของคณะกรรมการ ป.ป.ป.	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ประสมผลค้ำเร็วค้ำยิ่ง	-	-	-	-	-
2. ประสมผลค้ำเร็วค้ำ	-	-	1	1	1.28
3. ยังไม่ประสมผลค้ำเร็วค้ำเท่าที่ควร	2	19	49	70	89.74
4. ไม่ประสมผลค้ำเร็วค้ำ	-	-	7	7	8.97
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 2 เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นว่า ประสิทธิภาพในการทำงาน
ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในตารางที่ 2
(ให้เหตุผลได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. โครงสร้างและการปฏิบัติงานของ สำนักงาน ป.ป.ป. ผิดไปจากเจตนารม ของนร่างกฎหมาย	-	1	10	11	7.91
2. ฝ่ายบริการไม่สนับสนุนและบางครั้ง ชี้แจงการดำเนินงานของคณะ กรรมการ	1	15	25	41	29.40
3. มีความบกพร่องในเรื่องอำนาจหน้าที่ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.	1	13	43	57	41.01
4. คณะกรรมการบางส่วนประพฤติคน และปฏิบัติตนภายใต้อิทธิพลของ ฝ่ายบริหาร	-	2	11	13	9.35
5. จากการสนับสนุนจากฝ่ายนิติบัญญัติ เนื่องจากฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีส่วนรับรู้ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นแก่การ ดำเนินงานของคณะกรรมการอย่าง แท้จริง	-	5	6	11	7.91
6. อื่น ๆ	-	1	5	6	4.32
รวม	2	37	100	139	100

จากการศึกษาตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มประชากรทั่วไปที่มีความคิดเห็นในแนวเดียวกัน คือ การทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. มากที่สุด ในอัตราร้อยละ 89.74 รองลงมาได้แก่ เห็นว่าการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่ประสบผลสำเร็จในอัตราร้อยละ 8.97 เห็นว่าการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประสบผลสำเร็จในอัตราร้อยละ 1.28 ส่วนความคิดเห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. ทำงานประสบผลสำเร็จก็ยังไม่มียุคอบ

จากการศึกษาตารางที่ 2 พบว่า เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่คิดเห็นว่าการประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรในตารางที่ 1 เพราะมีความบกพร่องในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. มากที่สุดในอัตราร้อยละ 41.01 รองลงมาได้แก่ ฝ่ายบริหารไม่สนับสนุนและบางครั้งขัดขวางการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในอัตราร้อยละ 29.40 คณะกรรมการบางส่วนประพฤติตนและปฏิบัติอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายบริหาร ร้อยละ 9.35 โครงสร้างและการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ป. ผิดไปจากเจตนารมณ์ของร่างกฎหมาย ร้อยละ 7.91 ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายนิติบัญญัติเนื่องจากฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีส่วนรับรู้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นแก่การดำเนินงานของคณะกรรมการอย่างแท้จริง ร้อยละ 7.91 และความเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 4.32 เช่น ขาดความสนับสนุนจากต้นสังกัดของผู้นักกล่าวหาและเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ขาดสมรรถภาพ จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังไม่สำเร็จจนลเท่าที่ควร ยังมีข้อบกพร่องอยู่ในการทำงานก็เนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการที่สำคัญคือ เกิดจากความบกพร่องในเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และจากการที่ฝ่ายบริหารไม่ให้การสนับสนุนและบางครั้งขัดขวางการดำเนินงานเช่น ไม่สนับสนุนด้านเงินงบประมาณ ทำให้เห็นได้ว่าสำนักงาน ป.ป.ป. ยังคงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายบริหาร

และเป็นที่มาสังเกตว่า เหตุผลของการขาดการสนับสนุนจากฝ่ายนิติบัญญัตินั้น มีอัตราส่วนร้อยละ 7.91 ซึ่งจัดอยู่ในอันดับสี่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรายงานผลการปฏิบัติราชการ และข้อสังเกตของคณะกรรมการรายงานต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ทราบเท่านั้นมิได้เป็นการรายงานให้สมาชิกสภาทั้งสองสภาทราบแต่อย่างใด ทำให้รัฐสภาไม่ทราบผลการดำเนินงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการได้อย่างแท้จริงจึงมิได้ให้การช่วยเหลือแก่คณะกรรมการ ป.ป.ป. แต่อย่างใด

และเหตุผลในการทำงานของคณะกรรมการ ซึ่งยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรนั้น มาจากโครงสร้างและการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ป. มิได้ไปจากเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายในอัตราร้อยละ 7.91 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มประชากรดังกล่าวเห็นว่า โครงสร้างและการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ป. มิได้ยึดไปจากเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 3 องค์กรที่สำนักงานป.ป.ป. ควรสังกัด

ความคิดเห็นสำนักงาน ป.ป.ป. ควรสังกัด	กรรม การ	อนุ กรรมการ	จำนวน เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. สำนักนายกรัฐมนตรี	1	6	8	15	19.23
2. รัฐสภา	—	1	6	7	8.97
3. กระทรวงยุติธรรม	—	—	—	—	—
4. ไม่สังกัดกับฝ่ายใดเป็นหน่วยงานอิสระ	1	12	43	56	71.80
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 4 เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นงาน ป.ป.ป.
ไม่ควรสังกัดกับฝ่ายใด แต่ควรเป็นหน่วยงานอิสระ ในตารางที่ 3 (ให้เหตุผล
ได้มากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผล	กรรมา การ	อนุ กรรมาการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อความคล่องตัวในการทำงานและ การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ของคณะกรรมาการ	1	4	10	15	17.24
2. เพื่อความมั่นคงของคณะกรรมาการ	1	6	14	18	20.69
3. เพื่อความเป็นอิสระของคณะกรรมาการ ในการดำเนินงาน	1	9	40	50	57.47
4. เพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารใน การบริหารราชการแผ่นดิน	-	1	1	2	2.30
5. เพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายนิติบัญญัติ ในการควบคุมการบริหารงานของ ฝ่ายบริหาร	-	1	1	2	2.30
รวม	3	21	63	87	100

จากการศึกษาตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มประชากรมีความเห็นว่าเป็นงาน ป.ป.ป.
ควรเป็นหน่วยงานอิสระไม่สังกัดอยู่กับฝ่ายใด มากที่สุดร้อยละ 71.80 รองลงมาได้แก่
ความเห็นว่าการสังกัดอยู่กับสำนักงานนายกรัฐมนตรี ร้อยละ 19.23 และ เห็นว่าการ
สังกัดอยู่กับรัฐสภา ร้อยละ 8.97 แต่ไม่มีความเห็นว่าการสังกัดอยู่กับกระทรวงยุติธรรมเลย

สำหรับเหตุผลของประชากรส่วนใหญ่ที่ตอบว่า สำนักงาน ป.ป.ป. ควรเป็น
 หน่วยงานอิสระนั้นมีเหตุผลดังปรากฏในตารางที่ 4 ดังนี้ เพื่อความเป็นอิสระของคณะกรรมการ
 มาที่ร้อยละ 57.47 รองลงมาคือ เพื่อความมั่นคงของคณะกรรมการร้อยละ
 20.69 เพื่อความคงตัวในการทำงานและการประสานงานกับหน่วยงานอื่นของคณะกรรมการ
 ร้อยละ 17.24 เพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการบริหารร้อยละ 2.30 เพื่อเป็น
 เครื่องมือของฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหารร้อยละ 2.30

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่า
 สำนักงาน ป.ป.ป. ควรเป็นหน่วยงานหรือสถาบันอิสระไม่ขึ้นอยู่กับฝ่ายใดในสามอำนาจ
 ทั้งนี้เพื่อความอิสระของคณะกรรมการ และทำให้เห็นได้ชัดในใจฉบับสำนักงาน ป.ป.ป.
 สังกัดอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี การดำเนินงานของคณะกรรมการที่มีการใช้อิทธิพลจาก
 ภายนอกเข้าแทรกแซงทำให้คณะกรรมการไม่มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ป. มีใจเป็นเครื่องมือของฝ่าย
 นิติบัญญัติ ในการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหารแต่อย่างใด การทำงานของสำนักงาน
 ป.ป.ป. มิได้มีความสัมพันธ์กับฝ่ายนิติบัญญัติ แต่กลับเห็นว่าสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นหน่วย
 งานของฝ่ายบริหารหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น

ตารางที่ 5 รูปแบบสำนักงาน ป.ป.ป. ในการแบ่งการดำเนินงาน

ความคิดเห็นในรูปแบบสำนักงาน ป.ป.ป. ในการแบ่งงานการดำเนินงาน	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายบริหารคือบุคคลคนเดียวและฝ่าย ดำเนินงานคือเจ้าหน้าที่	-	-	4	4	5.13
2. ฝ่ายบริหารคือบุคคลคนเดียวและฝ่าย ดำเนินงานคืออนุกรรมการและ เจ้าหน้าที่	-	1	9	10	12.82
3. ฝ่ายบริหารคือคณะกรรมการและฝ่าย ดำเนินงานคือเจ้าหน้าที่	-	5	15	20	25.64
4. ฝ่ายบริหารคือคณะกรรมการและฝ่าย ดำเนินงานคืออนุกรรมการและ เจ้าหน้าที่	2	6	19	27	34.62
5. ฝ่ายบริหารคือคณะกรรมการและ ฝ่ายดำเนินงานคืออนุกรรมการเฉพาะ กิจและเจ้าหน้าที่	-	4	8	12	15.38
6. ฝ่ายบริหารคือคณะกรรมการและ ฝ่ายดำเนินงานคืออนุกรรมการเฉพาะ กิจและเจ้าหน้าที่ระดับสูง โดยมีเจ้า หน้าที่ระดับต่ำเป็นผู้รับเรื่อง	-	3	2	5	6.41
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 6 เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่เห็นว่าการปรับแบบสำนักงาน ป.ป.ป. ในการแบ่งเวลาเป็นงานการที่ฝ่ายบริหารคือคณะกรรมการและฝ่ายดำเนินการก่อนกรรมการและเจ้าหน้าที่ ในตารางที่ 4 (ให้เหตุผลได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อให้มีการพิจารณาถ่วงดุลให้รอบ คอบภายใต้สมมติฐานของคณะกรรมการเป็นที่ เชื่อถือของหน่วยงานอื่น	2	4	14	20	43.48
2. เพื่อความรวดเร็วในการหาจุด	-	1	3	4	8.69
3. เพื่อป้องกันความเสี่ยงอิทธิพลตนเอง โดยใช้อำนาจแบบเบ็ดเสร็จและให้ สอดคล้องกับระบบประชาธิปไตย	2	4	8	14	30.43
4. เพราะอนุกรรมการ ไม่ใช่ส่วนที่มีผู้ ปัญหาอย่างแท้จริง เช่น เจ้าหน้าที่แยก ความมีอนุกรรมการเฉพาะบางเรื่องที่ สำคัญเพื่อคอยในตำแหน่งในการ ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่	-	2	6	8	17.39
รวม	4	11	31	46	100

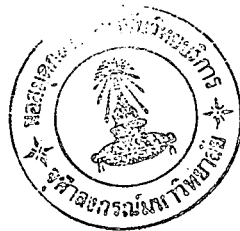
จากการศึกษาตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มประชากรมีความเห็นว่ารูปแบบสำนักงาน
 ป.ป.ป. ในการแบ่งการดำเนินงานนั้น ฝ่ายบริหาร คือ คณะกรรมการและฝ่ายดำเนินงาน
 คือ อนุกรรมการและเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 34.62 รองลงมาได้แก่ ฝ่ายบริหาร คือ
 คณะกรรมการและฝ่ายดำเนินงานคือเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 25.64 ฝ่ายบริหาร คือ คณะกรร
 มการและฝ่ายดำเนินงาน คือ อนุกรรมการเฉพาะกิจและเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 15.38 ฝ่ายบริหารคือ
 บุคคลคนเดียวและฝ่ายดำเนินงาน คือ อนุกรรมการและเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 12.82 ฝ่าย
 บริหาร คือ คณะกรรมการและฝ่ายดำเนินงานคือ อนุกรรมการเฉพาะกิจและเจ้าหน้าที่
 ระดับสูงโดยมีเจ้าหน้าที่ระดับต่ำเป็นบริวาร ร้อยละ 6.41 และฝ่ายบริหาร คือ บุคคล
 คนเดียวและฝ่ายดำเนินงานคือเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 5.13 ตามลำดับ

และจากการศึกษาตารางที่ 6 พบว่า เหตุผลที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่
 รูปแบบสำนักงาน ป.ป.ป. ในการแบ่งการดำเนินงานควรที่ฝ่ายบริหาร คือ คณะกรรมการ
 และฝ่ายดำเนินงานคืออนุกรรมการและเจ้าหน้าที่ ในตารางที่ 5 นั้น มีดังนี้คือ เพื่อให้มี
 การพิจารณาตัดสินกรองให้ครอบคลุมทำให้ผลงานของคณะกรรมการ เป็นที่เชื่อถือของหน่วยงาน
 ลื่น ร้อยละ 43.48 รองลงมาได้แก่ เพื่อป้องกันการสร้างอิทธิพลแก่ตนเองโดยไร้อำนาจ
 แบบเผด็จการและให้สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตย ร้อยละ 30.43 เพราะอนุกรรมการ
 ไม่ได้มีงานชัดเจนเป็นรูปอย่างแท้จริง เช่น เจ้าหน้าที่ แต่ก็ควรมีอนุกรรมการเฉพาะบางเรื่อง
 ที่สำคัญเพื่อคอยให้คำแนะนำในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 17.39 และเพื่อ
 ความรวดเร็วในการห้งาน ร้อยละ 8.69 ตามลำดับ

ดังนี้ จากข้อมูลข้างต้น สรุปว่ารูปแบบการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ป. นั้น
 สมควรอยู่ในรูปของฝ่ายบริหาร คือ คณะกรรมการและฝ่ายดำเนินงาน คือ อนุกรรมการ
 และเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้เป็นรูปแบบปัจจุบันของ สำนักงาน ป.ป.ป. ในปัจจุบัน ทั้งนี้จากเหตุผล

สำคัญ 2 ประการคือ เพื่อให้มีการพิจารณาต้นกรองให้รอบคอบทำให้ผลงานของคณะกรรมการเป็นที่เชื่อถือของหน่วยงานอื่น และเพื่อป้องกันการสร้างอิทธิพลแก่ตนเองโดยใช้อำนาจเด็ดขาดและให้สอดคล้องกับระบบประชาธิปไตย แต่มีข้อสังเกตว่า รูปแบบฝ่ายบริหารคือ คณะกรรมการและฝ่ายดำเนินงาน คือ อนุกรรมการเฉพาะกิจ และเจ้าหน้าที่ระดับสูง โดยมีเจ้าหน้าที่ระดับต่ำ เป็นผู้รับเรื่องนั้นซึ่งเป็นรูปแบบการดำเนินงานตามเจตนารมณ์ของนุร่างกฎหมายดังที่โคกลาวไว้ในบทที่ 3 แล้วนั้น กลุ่มประชากรเห็นด้วย ร้อยละ 6.41 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปริมาณงานที่เข้ามาสู่สำนักงาน ป.ป.ป. นั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก หากจะพึ่งแต่เจ้าหน้าที่ระดับสูงเท่านั้น ในการทำงานจะทำให้การทำงานล่าช้ามากขึ้น เพราะการจะหาเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่มีความสามารถและซื่อสัตย์สุจริต เข้ามาทำงานจำนวนมากเพื่อให้เหมาะสมกับปริมาณงานนั้นเป็นไปได้ยากมาก และในลักษณะงานทั่วไป จำจะต้องมีขั้นตอนในการคัดเลือกเจ้าหน้าที่รุ่นใหม่ขึ้นมาเพื่อจะได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่รับช่วงเจ้าหน้าที่รุ่นเก่าได้ ดังนี้ จำต้องพึ่งเจ้าหน้าที่ระดับต่ำด้วย โดยให้เจ้าหน้าที่ระดับต่ำปฏิบัติงานอยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

ส่วนรูปแบบอนุกรรมการนั้นมิได้ระบุว่าเป็นอนุกรรมการประจำหรืออนุกรรมการเฉพาะกิจ จึงหมายถึงรูปแบบทั้ง 2 อย่างทั้งนี้ก็เพื่อให้อยู่ในดุลพินิจแต่งตั้งอนุกรรมการประจำหรือเฉพาะกิจของคณะกรรมการ ซึ่งกรรมการคงจะแต่งตั้งให้มีความสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 7 ลักษณะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในปัจจุบัน

ความเห็นในลักษณะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในปัจจุบัน	กรรมกร	อนุกรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เหมาะสมเนื่องจากตามกฎหมายคณะกรรมการมีหน้าที่มาก แต่มีอำนาจน้อยเกินไป เช่น ไม่มีอำนาจอายัดทรัพย์สิน	1	14	42	57	73.08
2. เหมาะสมเพราะตามกฎหมายไม่ต้องการให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจเด็ดขาดโดยวางหลักให้อยู่ในทฤษฎีการถ่วงดุลย์อำนาจ	-	5	14	19	24.36
3. อื่น ๆ	1	-	1	2	2.56
รวม	2	19	57	78	100

จากการศึกษาตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มประชาชนมีความเห็นว่าลักษณะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในปัจจุบันไม่มีความเหมาะสมเนื่องจากตามกฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการมีหน้าที่มาก แต่ให้อำนาจน้อยเกินไป เช่น ไม่มีอำนาจอายัดทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 73.08 รองลงมาได้แก่ ความเห็นว่าลักษณะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในปัจจุบันเหมาะสมแล้ว เพราะตามกฎหมายไม่ต้องการให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจเด็ดขาดโดยวางหลักให้อยู่ในทฤษฎีการถ่วงดุลย์อำนาจ ร้อยละ 24.36 และความเห็นอื่น ๆ เช่น ไม่เหมาะสมเพราะมติของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังไม่ถือเป็นเด็ดขาดทำให้การลงโทษไม่เหมาะสมกับความผิดจริงไม่เหมาะสมเพราะคำวินิจฉัยของกรรมการ ป.ป.ป. ไม่มีผลบังคับในทางที่เป็นการลงโทษ เมื่อมีการดำเนินการตามมาตรา 19 เป็นเพียงเครื่องมือผ่านเรื่องเพื่อแจ้งให้ทราบเท่านั้น

ตารางที่ 8 ลักษณะอำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการ ในปัจจุบัน

ความเห็นในลักษณะอำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการ ในปัจจุบัน	กรรมกร	อนุกรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เหมาะสมเพราะกฎหมายไม่ระบุอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนเพียงพอ	1	6	11	18	23.08
2. ไม่เหมาะสมเพราะมีอำนาจกลั่นกรองการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ทั้งที่มีส่วนเข้าไปสัมผัสคนหาปัญหาพร้อมกับเจ้าหน้าที่ไม่น้อยมาก	1	1	21	23	29.49
3. เหมาะสมเพราะอนุกรรมการมีฐานะเช่นเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือกรรมการก็ควรจะมีอำนาจอยู่ภายในกรอบที่กรรมการมอบให้และมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่	-	1	24	35	44.87
4. อื่น ๆ	-	1	1	21	2.56
รวม	2	19	57	78	100

จากการศึกษาตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มประชากรมีความเห็นว่าลักษณะอำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการ ในปัจจุบันเหมาะสมเพราะอนุกรรมการมีฐานะ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือกรรมการก็ควรจะมีอำนาจอยู่ในกรอบที่กรรมการมอบให้และมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่มากที่สุด ร้อยละ 44.87 รองลงมาได้แก่เห็นว่าไม่เหมาะสมเพราะมีอำนาจกลั่นกรองการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ทั้งที่มีส่วนเข้าไปสัมพันธ์ปัญหาพร้อมกับเจ้าหน้าที่มีน้อยมาร้อยละ 29.49 เห็นว่าไม่เหมาะสมเพราะกฎหมายไม่ระบุอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนเพียงพอร้อยละ 23.08 และความคิดเห็นในส่วนอื่น ๆ ร้อยละ 2.56 เช่น ลักษณะ काम मात्रा 15 เหมาะสม แต่ทว่าอนุกรรมการปฏิบัติงานไม่เหมาะสม

จากข้อมูลข้างต้น การที่กลุ่มประชากรมีความคิดเห็นและเหตุผลดังกล่าวนี้ คงเป็นเพราะในการปฏิบัติงานจำเป็นจะต้องมีผู้ช่วยเหลือคณะกรรมการซึ่งได้แก่อนุกรรมการ แต่ในการดำเนินงานของอนุกรรมการ ยังไม่มีความสัมพันธ์หรือประสานงานที่ดีพอในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานเบื้องต้น

ตารางที่ 9 ลักษณะอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในปัจจุบัน

ความเห็นในลักษณะอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในปัจจุบัน	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เหมาะสมเพราะกฎหมายไม่ระบุอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนและให้อำนาจน้อยเกินไป เช่น ไม่มีอำนาจยึดอายัดทรัพย์สิน	1	10	34	45	57.69
2. เหมาะสม เพราะการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่เป็นเพียงการหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นเท่านั้นอยู่ในหลักการถ่วงดุลย์อำนาจระหว่างสำนักงาน ป.ป.ป. กับองค์กรอื่นเช่นผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา	-	8	21	29	37.18
3. อื่น ๆ	1	1	2	4	5.13
รวม	2	19	57	78	100

จากการศึกษาตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มประชากรมีความเห็นว่าลักษณะอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในปัจจุบันไม่เหมาะสม เพราะกฎหมายไม่ระบุอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน และให้อำนาจน้อยเกินไป เช่น ไม่มีอำนาจยึดอายัดทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 57.69 รองลงมาได้แก่ เห็นว่าเหมาะสมเพราะการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่เป็นเพียงการหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นเท่านั้น อยู่ในหลักการถ่วงดุลย์อำนาจระหว่างสำนักงาน ป.ป.ป.

กับองค์กรอื่น เช่น งบประมาณของเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหา ร้อยละ 37.18 และ
 ความคิดเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 5.13 เช่น ควรระบุอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงาน
 ป.ป.บ. ให้ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การที่กลุ่มประชากรมีความคิดเห็นและเหตุผลดังกล่าว
 นั้นคงเป็นเพราะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แม่จะเป็นการหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นและ
 อยู่ในหลักการวางกลยุทธ์อำนาจก็ตามแต่การที่จะได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเบื้องต้นจำเป็นต้องมี
 อำนาจตามกฎหมายเพื่อจะเป็นเครื่องช่วยในการดำเนินงาน แต่ในการปฏิบัติงานของ
 เจ้าหน้าที่ต้องประสบปัญหาอันเนื่องมาจากอำนาจที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับการดำเนินงาน
 เป็นสำคัญ

สรุป จากการศึกษาตารางที่ 6 - 8 พบว่า ลักษณะอำนาจของกรรมการ
 อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร เห็นว่ามีความบกพร่อง
 ในด้านอำนาจที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีอยู่

ตารางที่ 10 รูปแบบการดำเนินการทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ความเห็นในรูปแบบการดำเนินการทาง วินัยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามที่ระบุ ไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราช ราชบัญญัติ ป.ป.ป.	-	4	1	5	6.41
2. ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. : เพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจ ทบทวนและทำความเห็นแย้งผลการ สอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชาได้ แต่คงให้ถือความเห็นผู้บังคับบัญชาของ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาใน ครั้งหลัง เป็นที่สุด	-	-	6	6	7.69
3. ดำเนินการตามที่บัญญัติในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. เพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจทบทวน และทำความเห็นแย้งต่อผู้บังคับบัญชา ได้และถ้าผู้บังคับบัญชายังมีความเห็น แย้งกับความเห็นของคณะกรรมการอยู่ อีกก็ให้ประธานกรรมการ เสนอปัญหา ดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้ขาด	2	8	29	39	50

ความเห็นในรูปแบบการดำเนินการทาง วินัยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ	กรรม การ	อนุ กรรมการ	๗.๗.๗ เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
4. ดำเนินการตามที่มีมติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่คงมีการบัญญัติบังคับให้ ผู้บังคับบัญชา ๗ ตั้งกรรมการสอบสวน ทางวินัยทันทีที่ได้รับความเห็นจาก ประธานคณะกรรมการ	-	2	6	8	10.26
5. ดำเนินการตามที่มีมติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และควรให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีส่วนร่วมในการกำหนด โทษร่วมกับผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา	-	3	9	12	15.38
6. ให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจลง โทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ นั้นได้ด้วยตนเอง	-	1	4	5	6.41
7. อื่น ๆ	-	1	27	28	35.85
รวม	2	19	57	78	100

หมายเหตุ เหตุที่ได้แยกข้าราชการตุลาการออกนั้นเพราะรูปแบบในตารางที่ 9 ยินยอมให้นายกรัฐมนตรีสามารถส่งโทษทางวินัยผู้พิพากษาได้ ซึ่งเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2521 มาตรา 176 วรรค 2 บัญญัติว่า "การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการส่งโทษผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม จะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ"

พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. มาตรา 19 วรรค 1 "เมื่อการสอบสวนได้ความว่า เรื่องราวที่สอบสวนนั้นมิใช่ความผิด ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สอบสวนเสร็จแล้ว ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ"

จากการศึกษาตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มประชากรมีความเห็นว่า รูปแบบการดำเนินการทางวินัยเมื่อผลการสอบสวนของคณะกรรมการมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ยกเว้นข้าราชการตุลาการ) มีความผิดทางวินัยควรอยู่ในรูปแบบการดำเนินการตามที่มีบัญญัติในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ทบทวนและทำความเข้าใจกับผู้บังคับบัญชาได้และถ้าผู้บังคับบัญชายังมีความเห็นแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการอยู่อีกก็ให้ประธานกรรมการเสนอปัญหาดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้ขาดมากที่สุด ร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่เห็นควรดำเนินการตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และควรให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีส่วนร่วมในการกำหนดโทษร่วมกับผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ร้อยละ 15.38 เห็นควรดำเนินการตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่คงมีการบัญญัติบังคับให้ผู้บังคับบัญชา กึ่งกรรมการสอบสวนทางวินัยทันที ที่ได้รับความเห็นจากประธานคณะกรรมการ ร้อยละ 10.26 เห็นควรดำเนินการตามที่

บัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ทบทวนและทำความเข้าใจแย้งผลการสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชาได้ แต่คงให้ถือความ เห็นผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาในครั้งหลังเป็นที่สุด ร้อยละ 7.69 เห็นควรให้ประธานกรรมการส่งเรื่องใหญ่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา ดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามที่ระบุไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ร้อยละ 6.41 เห็นควรให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจลงโทษทางวินัยแก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นใดด้วยตนเอง ร้อยละ 6.41 และความเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 3.85 เช่น ต้นสังกัดของสอบสวนทางวินัยทันที และสำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจเสนอให้องค์กร รวม (นิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ) พิจารณาทบทวน

จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าว กลุ่มประชากรมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการทาง วินัยนั้นควรอยู่ในรูปแบบของการดำเนินการตามที่บัญญัติในมาตรา 19 วรรค 1 แห่ง พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจทบทวนและทำความเข้าใจกับผู้ บังคับบัญชาได้ และถ้าผู้บังคับบัญชายังคงมีความเห็นแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการ อยู่ก็ให้ประธานกรรมการ เสนอปัญหาดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ชี้ขาด คงจะเป็น เพราะเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ

1. การดำเนินการตามมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ในปัจจุบันไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาในคดีที่ มีการช่วยเหลือผู้กระทำผิดเข้าหาตนเอง "นายไม่ทิ้งลูกน้อง" แม้ผู้บังคับบัญชาจะได้กระทำ ผิดก็ตาม ทำให้การดำเนินงานในด้านวินัยของคณะกรรมการ ไม่ประสบผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

2. เป็นการป้องกันการช่วยเหลือของผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดโดยให้อำนาจคณะกรรมการโต้แย้งความเห็นของผู้บังคับบัญชานั้นได้ และให้นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด มิให้ความเห็นจากผลการสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชานั้นเป็นที่สิ้นสุด

3. เป็นหลักการส่งเสริมให้เกิดดุลย์อำนาจอย่างแท้จริงระหว่างคณะกรรมการกับผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาานั้น มิฉะนั้นแล้วเมื่อคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับผลการสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชานั้นแล้ว คณะกรรมการไม่สามารถทำการโต้แย้งอย่างใด ๆ ได้เลย ผลจะออกมาในรูปการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ป. เสียเวลาไปเสียเปล่า สำนักงาน ป.ป.ป. ไม่มีก็ได้เพราะผู้ร้องเรียนสามารถร้องเรียนไปยังผู้บังคับบัญชาผู้กระทำผิดได้โดยตรงอยู่แล้วและสามารถรู้ผลโดยเร็วและเด็ดขาดจากการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาผู้กระทำผิดนั้นเอง ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาให้มีการสอบสวนถึงสองครั้ง กลับจะมีผลคือผู้กระทำผิด เพราะสามารถรื้อขอหาและสามารถหาหลักฐานนำมาต่อสู้หักล้างกับพยานที่คณะกรรมการมีอยู่ ดังนั้นการที่ผู้ร้องเรียนมายังสำนักงาน ป.ป.ป. นั้นประการหนึ่งก็โดยเกรงว่าจะมีการใช้อิทธิพลช่วยเหลือผู้กระทำผิดของผู้บังคับบัญชา ผู้กระทำผิดนั่นเอง

และนอกจากนี้เป็นที่เห็นได้ชัดว่ากลุ่มประชากรไม่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับรูปแบบการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. คงจะเป็นเพราะว่าการดำเนินงานด้านวินัยที่เป็นอยู่ไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมนั่นเอง

ส่วนกรณีความเห็นที่ให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีส่วนร่วมกำหนดโทษกับผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าหรือสามารถมีอำนาจลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้โดยตนเอง ก็เพราะต้องการให้คณะกรรมการมีอำนาจมากขึ้น ป้องกันการช่วยเหลือของผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา แต่ความเห็นดังกล่าวก็มีจุดบกพร่องทำให้เห็นว่าคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนเองและลงโทษเองอันเป็นการขัดกับหลักการวางดุลยอำนาจ และจะเป็นช่องทางให้ฝ่ายตรงข้ามโจมตีกล่าวหาว่าคณะกรรมการทำงานอย่างเผด็จการ ได้ด้วยเหตุนี้เองความเห็นดังกล่าวจึงไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่

ตารางที่ 11 รูปแบบการดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการตุลาการ

ความเห็นในรูปแบบการดำเนินการทาง วินัยต่อข้าราชการตุลาการ	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ทบทวนและทำความเห็นแย้งผลการ สอบสวนทางวินัยต่อคณะกรรมการ ตุลาการ (ก.ต.) ได้แต่งตั้งให้ถือ ความเห็น ก.ต. ครั้งหลังเป็นที่สุด	-	12	41	53	67.95
2. ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 1 โดยคณะกรรมการไม่ มีอำนาจโต้แย้งความเห็น ก.ต. ได้ และถือมติความเห็นของ ก.ต. เป็น ที่สุด	-	3	2	5	6.41
3. สำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจลงโทษ ทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการผู้นั้น โดยควยตนเอง	-	2	6	8	10.26
4. อื่น ๆ	2	2	8	12	15.38
รวม	2	19	57	78	100

จากการศึกษาตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มประชากรที่มีความเห็นว่ารูปแบบการ
 ดำเนินการทางวินัย เมื่อผลการสอบสวนของคณะกรรมการมีความเห็นว่าราชการ
 ตุลาการมีความผิดทางวินัย ควรจะอยู่ในรูปของการดำเนินการตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา
 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจทบทวนและทำ
 ความเห็นแย้งผลการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.) ได้แต่คงให้
 ถือความเห็น ก.ต. ครังหลังเป็นที่สุด มากที่สุด ร้อยละ 67.95 รองลงมาได้แก่
 ความเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 15.38 เช่น ให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมกับผู้บังคับบัญชาผู้ถูก
 กล่าวหาในการพิจารณาลงโทษ ก.ต. ต้องดำเนินการทางวินัยทันที และสำนักงาน
 ป.ป.ป. มีอำนาจเสนอให้องค์การรวม (นิติ, บริหาร, ตุลาการ) พิจารณาทบทวน
 เห็นควรที่ให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการ
 ผู้นั้นได้ควยตนเอง ร้อยละ 10.26 และควรดำเนินการตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา
 19 วรรค 1 โดยคณะกรรมการไม่มีอำนาจโต้แย้งความเห็น ก.ต. ได้และถือมติ
 ความเห็นของ ก.ต. เป็นที่สุด ร้อยละ 6.41

จากขอมูลข้างต้นดังกล่าว กลุ่มประชากรที่มีความเห็นส่วนใหญ่ว่ารูปแบบการ
 ดำเนินการทางวินัยเมื่อผลการสอบสวนของคณะกรรมการมีความเห็นว่าราชการ
 ตุลาการมีความผิดทางวินัย ควรจะอยู่ในรูปของการดำเนินการตามที่มีบัญญัติไว้ใน
 มาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
 ทบทวนและทำความเห็นแย้งผลการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.)
 ได้แต่คงให้ถือความเห็น ก.ต. ครังหลังเป็นที่สุด คงจะเป็นเพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การดำเนินการตามมาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้นในปัจจุบันยังไม่เป็นมาตรการดีพอ มติของก.ต. อาจจะมีควมผิดพลาดขึ้นได้สมควรที่จะให้อำนาจคณะกรรมการทบทวนและทำความเข้าใจผลการสอบสวนทางวินัยของ ก.ต. ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ ก.ต. วินิจฉัยอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นให้มากที่สุดแก่ผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหา

2. เป็นการเคารพหลักการและไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 ตามมาตรา 176 วรรค 2 ความว่า "การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษผู้พิพากษา ในศาลยุติธรรม จะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ"

ดังนั้นแม้จะให้คณะกรรมการมีสิทธิโต้แย้งความเห็น ก.ต. ได้ แต่ก็ยังคงให้ ก.ต. เป็นผู้ชี้ขาดตัดสินลงโทษแก่ผู้เดียวเป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะให้ความคุ้มครองผู้พิพากษาให้มากกว่าข้าราชการทั่ว ๆ ไปโดยเล็งเห็นถึงความสำคัญในหน้าที่ และป้องกันการแข่งขันจากอำนาจฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

ส่วนความเห็นที่สำนักงาน ป.ป.ป. ควรให้อำนาจลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการ ผู้ถูกกล่าวหาได้ด้วยตนเองนั้นก็คงจะมีเหตุผลจากการที่ต้องการให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีอำนาจมากขึ้นป้องกันการช่วยเหลือของ ก.ต. แต่ความเห็นดังกล่าวเป็นการขัดกับหลักการตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ-ป.ป.ป. ที่ต้องการให้เกิดดุลย์อำนาจตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 และขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2521 มาตรา 176 วรรค 2 โดยตรงจึงทำให้ความคิดเห็นดังกล่าวไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่

ตารางที่ 12 รูปแบบการดำเนินการทางอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ความเห็นในรูปแบบการดำเนินการทาง อาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. ให้ประธานกรรมการแจ้งให้พนักงาน สอบสวนดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติ ไว้ในมาตรา 19 วรรค 2	1	8	6	15	19.23
2. ดำเนินการตามมาตรา 19 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้ คณะกรรมการมีอำนาจโต้แย้งสำนวน การสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือ ความเห็นของพนักงานอัยการได้ แต่ ยังคงถือความเห็นของพนักงานอัยการ เป็นใหญ่	-	1	5	6	7.69
3. ดำเนินการตามมาตรา 19 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้ คณะกรรมการมีอำนาจโต้แย้งสำนวน การสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือ ความเห็นของพนักงานอัยการได้ และถ้ายังมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่ อีกก็ให้ประธานคณะกรรมการ เสนอ ปัญหาดังกล่าวให้อธิบดีกรมอัยการ ชี้ขาดและให้ผลเป็นที่สุด	1	5	18	24	30.77

ความเห็นในรูปแบบการดำเนินการทาง อาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ	กรรม การ	อนุ กรรมการ	ชื่อ เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
4. ให้ประธานกรรมการส่งความเห็นโดย ตรงต่อพนักงานอัยการ เพื่อทำการฟ้อง ร้องต่อไป โดยให้ถือว่าสำนวนการสอบสวน ของเจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิ เช่นเดียวกับ สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ส่วนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา	-	2	24	26	33.33
5. ดำเนินการตามมาตรา 19 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติ บ.ป.ป. และให้ พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องร้อง ต่อศาลทุกกรณี	-	2	2	4	5.13
6. อื่น ๆ	-	1	2	3	3.85
รวม	2	19	57	78	100

จากการศึกษาตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มประชากร มีความเห็นว่รูปแบบการ
 ดำเนินการทางอาญา เมื่อผลการสอบสวนของคณะกรรมการพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐถูก
 กล่าวหาที่มีความผิดทางอาญาให้ประธานกรรมการส่งความเห็นโดยตรงตอพนักงานอัยการ
 เพื่อทำการฟ้องร้องต่อไป โดยให้ถือว่าส่วนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่มีสิทธิเช่นเดียวกับ
 กับส่วนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 มากที่สุด ร้อยละ 33.33 รองลงมาได้แก่ เห็นควรดำเนินการตามมาตรา 19 วรรค 2¹
 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจโต้แย้งส่วนการสอบสวน
 ของพนักงานสอบสวนหรือความเห็นของพนักงานอัยการได้ และถ้ายังมีความเห็นขัดแย้ง
 กันอยู่ก็ให้ประธานกรรมการ เสนอปัญหาดังกล่าวให้อธิบดีกรมอัยการชี้ขาดและ
 ให้ผลเป็นที่สุด ร้อยละ 30.77 เห็นควรให้ประธานกรรมการแจ้งให้พนักงานสอบสวน
 ดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 2 ร้อยละ 19.23 เห็นควรดำเนินการ
 ตามมาตรา 19 วรรค 2 แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจโต้แย้งส่วนการสอบสวน
 ของพนักงานสอบสวนหรือความเห็นของพนักงานอัยการได้แต่ยังคงถือความเห็นของ

¹ พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. มาตรา 19 วรรค 1 เมื่อการสอบสวนได้ความ
 ว่าเรื่องราวที่สอบสวนนั้นมีมูลความผิดให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของ
 เจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาภายในเจ็ดวัน
 ที่สอบสวนเสร็จแล้วให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ

วรรค 2 หากกรณีเป็นความผิดทาง
 อาญาควยก็ให้แจ้งตอพนักงานสอบสวนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งด้วย

พนักงานอัยการ เป็นใหญ่ ร้อยละ 7.69 เห็นควรดำเนินการตามมาตรา 19 วรรค 2 และให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลทุกกรณี ร้อยละ 5.13 และความเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 3.85 เช่น ควรให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแจ้งพนักงานสอบสวนโดยมีมาตรการบังคับให้ผู้บังคับบัญชาของปฏิบัติทุกกรณี

จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าวข้างต้น กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นควรให้ประธานกรรมการแสดงความเห็นโดยตรงต่อพนักงานอัยการและให้ถือว่าสำนวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนมีสิทธิเช่นเดียวกับสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้นคงจะเป็นเพราะการดำเนินการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนนั้น ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่น่าจะเป็นที่จะต้องมีการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนอีกครั้งหนึ่ง และยังคงให้พนักงานอัยการมีอำนาจอยู่เต็มที่ในการตรวจสอบและแสดงความเห็นที่จะฟ้องร้องหรือไม่ ซึ่งวิธีการดังกล่าวทำให้เกิดความรวดเร็วขึ้นและยังคงอยู่ในหลักเกณฑ์ของการถ่วงดุลอำนาจ ดังนั้นจึงควรมีการแก้ไขระบอบยุติป.ป.ป. ใหม่ว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนกรณีความเห็นที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจโต้แย้งสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือความเห็นของพนักงานอัยการได้ และถ้ายังมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่ก็ให้ประธานกรรมการเสนอปัญหาดังกล่าวให้อธิบดีกรมอัยการชี้ขาดและให้ผลเป็นที่สุดท้ายนั้นคงจะเป็นเพราะเพื่อคงความเห็นของคณะกรรมการไว้นั่นเอง ซึ่งถ้าเราตีคณูสำนวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่จะต้องผ่านการตรวจสอบจากอนุกรรมการและกรรมการ ซึ่งเป็น

ผู้ที่มีความรู้ความสามารถแต่เดิมนั้นจะต้องตกอยู่กับการตัดสินใจของพนักงานเพียงคนเดียว หรือสองคนคงจะไม่ยุติธรรมนัก ดังนั้น การให้อธิบดีกรมอัยการที่มีตำแหน่งหน้าที่สูงสุดใน การทำหน้าที่เป็นนายแผ่นดินเป็นผู้ชี้ขาดยอมจะเป็นสิ่งที่ทุก ๆ คนยอมรับซึ่งจะทำให้ หลักการวางดุลย์อำนาจดำเนินไปด้วยดี

ส่วนกรณีความเห็นที่คงให้ประธานกรรมการแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 19 วรรค 2 นั้นคงจะเป็นเพราะเห็นว่าแม้สำนวน ของคณะกรรมการจะได้มาจากการสืบสวนสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา แต่ยังคงมีฐานะเป็นการสอบสวนเพื่อข่มขู่ความผิดเบื้องต้นเท่านั้นไม่อยู่ในฐานะสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา แต่ก็มีจุดบกพร่องในกรณีนี้หากสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนขัดแย้ง กับสำนวนคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมการไม่สามารถที่จะโต้แย้งใด ๆ ได้เลย จึงทำให้กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 13 ลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติตาม
มาตรา 20¹ แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.

ความเห็นต่อการดำเนินการเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.	กรรม การ	อนุ กรรมกร	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นมาตรการที่สำคัญและเหมาะสมสมควรกำหนดการแสดงทรัพย์สินในกลุมไปถึงสามีหรือภริยาและบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาเพื่อให้มีความรักุมและสอดคล้องมากยิ่งขึ้น	1	7	32	40	51.28
2. เป็นมาตรการที่เหมาะสมแต่คณะกรรมการไม่สามารถใช้อำนาจนี้ได้โดยปราศจากความเห็นชอบจากฝ่ายบริหาร	1	3	7	11	14.10
3. เป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสมเพราะไม่สามารถใช้ให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทุกคน	-	1	4	5	6.41
4. เป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสมเพราะไม่มีมาตรการที่ชี้ชัดได้ว่าพฤติการณ์อย่างไรเป็นการร่ำรวยผิดปกติใดแน่ชัด	-	8	14	22	28.20
รวม	2	19	57	78	100

¹ พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. มาตรา 20 "เมื่อมีพฤติการณ์แสดงว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐใดร่ำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการพิจารณาสอบสวนและให้มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของตนตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ความปรากฏว่า ผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติ และไม่สามารถแสดง

จากการศึกษาตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มประชากรเห็นว่าลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้น เป็นมาตรการที่สำคัญและเหมาะสมสมควรกำหนดการแสดงทรัพย์สินให้กลุ่มไปถึงสามหรือ ภรรยาและบุตรของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้มีความรักกุ่มและสอดคล้องมากยิ่งขึ้น มากที่สุดร้อยละ 51.28 รองลงมาได้แก่เห็นว่าเป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสม เพราะไม่มีมาตรการที่ชี้ชัดได้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวใดเป็นการร่ำรวยผิดปกติได้แน่ชัด ร้อยละ 28.20 เห็นว่าเป็นมาตรการที่เหมาะสมแต่คณะกรรมการไม่สามารถใช้อำนาจนี้ได้ โดยปราศจากความเห็นชอบจากฝ่ายบริหาร ร้อยละ 14.10 และเห็นว่าเป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสมเพราะไม่สามารถใช้ให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทุกคน ร้อยละ 6.41

1 (ต่อ) ได้ว่าร่ำรวยขึ้นในทางที่ชอบให้ถือว่าผู้นั้นใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ให้คณะกรรมการรายงานความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งลงโทษไล่ออก

มติของคณะกรรมการวินิจัยว่า ผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติตามวรรคหนึ่ง ต้อง มีคะแนนเสียงอย่างน้อยสองในสามของกรรมการทั้งหมด

บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการวินิจัยว่าเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยขึ้นโดยผิดปกตินั้นให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลวินิจัยสั่งว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของแผ่นดินเว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงให้ศาลเห็นว่าตนได้ทรัพย์สินนั้นมาในทางที่ชอบในกรณีนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

จากขอมูลดังกล่าวข้างต้นเหตุผลที่กลุ่มประชากร เห็นว่าเป็นมาตรการที่เหมาะสมแก่การกำหนดการแสดงทรัพย์สินให้คลุมไปถึงภริยาและบุตรของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหา นั้นคงจะเป็นเพราะการแสดงทรัพย์สินตามมาตรา 20 เป็นการผลักรากการพิสูจน์การมีทรัพย์สินให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหา ทรัพย์สินใดที่ไม่สามารถพิสูจน์ยอดถือได้ว่าได้มาจากการทุจริตเป็นวิธีที่ดี ในกรณีเช่นนี้เป็นกรณียกที่จะนำหลักนิติธรรม (ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 3) มาใช้ได้ แต่การแสดงทรัพย์สินดังกล่าวในปัจจุบันยังมีช่องว่างของกฎหมายเพราะมิได้กำหนดให้แสดงทรัพย์สินไปถึงบุตรและสามีหรือภริยาช่วยให้สามารถหลีกเลี่ยงการแสดงทรัพย์สินที่ได้มาจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้โดยการ ยักย้ายทรัพย์สิน เหล่านั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของสามีหรือภริยาและบุตรแทน ดังนั้นจึงควรกำหนดให้การแสดงทรัพย์สินให้คลุมถึงสามีหรือภริยาและบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ส่วนกรณีความคิดเห็นว่าเป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสมเพราะไม่มีมาตรการชี้ขาดได้ว่าพฤติการณ์อย่างใดเป็นการ ร่ำรวยผิดปกติ ได้นั้นยังคงจะเป็นเพราะเห็นว่าบุคคลอาจมีทางใดทรัพย์สินมาได้จากหลายทาง วิธีการที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นแสดงให้ชัดเจนว่าทรัพย์สินเหล่านั้นคนใดมาอย่างไร เป็นการ สุกวิสัย แต่เหตุผลดังกล่าวนี้ได้มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นแปรญัตติของที่ประชุมสภานิติบัญญัติมาแล้วและสรุปได้ว่าวิธีการที่จะพิสูจน์ว่าเป็นกรณีร่ำรวยผิดปกตินั้นทำได้ด้วยการให้แสดงทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชกฤษฎีกาเป็นประจำทุก ๆ ปี ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นทราบว่าตนเองมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไรและเป็นการป้องกันการหลงลืม

ส่วนกรณีความคิดเห็นว่าเป็นมาตรการที่เหมาะสมแต่คณะกรรมการไม่สามารถใช้อำนาจได้โดยปราศจากความเห็นชอบจากฝ่ายบริหารคงจะเป็นเพราะเห็นว่าคณะกรรมการยังไม่มีความเป็นอิสระ ตกอยู่ในอิทธิพลของฝ่ายบริหาร และกรณีความคิดเห็นว่าเป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสม เพราะไม่สามารถใช้ให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่

ของรัฐใดทุกคนคงจะเป็นเพราะมาตรการดังกล่าวมิได้มีการใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุก ๆ คนพร้อม ๆ กันได้ทำให้เห็นว่าเกิดความไม่เสมอภาคขึ้น และยังมีความระแวงว่าอาจมีการช่วยเหลือกันในระดับเจ้าหน้าที่ของรัฐชั้นผู้ใหญ่ มาตรการดังกล่าวคงจะนำมาใช้กับแค่เจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับชั้นผู้น้อยเท่านั้น

ตารางที่ 14 รูปแบบที่เหมาะสมของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

ความเห็นต่อรูปแบบที่เหมาะสมของคณะกรรมการ ป.ป.ป.	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. โดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร	—	—	3	3	3.85
2. โดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติ	—	2	8	10	12.82
3. โดยการเสนอจากฝ่ายบริหารด้วยความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ	1	11	22	34	43.59
4. เป็นแบบผสมคือ ส่วนหนึ่งโดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารและอีกส่วนหนึ่งโดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติ	1	4	10	15	19.23
5. เป็นแบบผสมโดยได้รับการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการส่วนละเท่า ๆ กัน	—	2	14	16	20.51
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 15 เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบที่เหมาะสมของคณะกรรมการ ป.ป.ป. คือ โดยการเสนอจากฝ่ายบริหารด้วยความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ ในตารางที่ 14 (ให้เหตุผลได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อความคล่องตัวในการทำงานและประสานงาน	-	1	8	9	18
2. เพื่อความมั่นคงของคณะกรรมการ	1	1	5	7	14
3. เพื่อความอิสระในการดำเนินงานของคณะกรรมการ	1	4	7	12	24
4. เพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการบริหารราชการแผ่นดิน	-	4	2	6	12
5. เพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหาร	-	3	3	6	12
6. ฝ่ายบริหารเป็นกลุ่มบุคคลที่สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติข้างมากรับรองเท่ากับคณะกรรมการ ได้รับการแต่งตั้งจากประชาชนส่วนใหญ่ทางอ้อม	-	3	7	10	20
รวม	2	16	32	50	100

จากการศึกษาตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มประชากรมีความคิดเห็นว่ารูปแบบที่เหมาะสมของคณะกรรมการควรได้รับการเสนอชื่อจากฝ่ายบริหารด้วยความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติมากที่สุด ร้อยละ 43.59 รองลงมาได้แก่เห็นว่าควรเป็นแบบผสม โดยได้รับการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ส่วนละเท่า ๆ กัน ร้อยละ 20.51 เห็นว่าควรเป็นแบบผสมคือส่วนหนึ่งโดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารและอีกส่วนหนึ่งโดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติ ร้อยละ 19.23 โดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติร้อยละ 12.82 และเห็นว่าควรจะได้รับการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารร้อยละ 3.85

จากการศึกษาตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสมของคณะกรรมการ ป.ป.ป. คือ โดยการเสนอจากฝ่ายบริหารด้วยความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ ในตารางที่ 14 นั้น เพื่อความอิสระในการดำเนินงานของคณะกรรมการมากที่สุด ร้อยละ 24 รองลงมาได้แก่เพราะฝ่ายบริหารเป็นกลุ่มบุคคลที่สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติข้างมากมีรองเทากับคณะกรรมการได้รับการแต่งตั้งจากประชาชนส่วนใหญ่ทางอ้อมร้อยละ 20 เพื่อความคล่องตัวในการทำงานและประสานงาน ร้อยละ 18 เพื่อความมั่นคงของคณะกรรมการ ร้อยละ 14 เพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการบริหารราชการแผ่นดิน ร้อยละ 12 และเพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหารร้อยละ 12 ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า การที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสมของคณะกรรมการควรได้รับการเสนอชื่อจากฝ่ายบริหารด้วยความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัตินั้น คงจะเป็นเพราะคำนึงถึงความเป็นอิสระของคณะกรรมการเป็นประการสำคัญ เพราะการทำงานของคณะกรรมการต่าง ๆ เป็นการรักษาผลประโยชน์

ของประเทศชาติอย่างแท้จริงและต้องขัดกับผลประโยชน์ของบุคคลบางคนบางกลุ่มซึ่งอาจจะ
เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลในฝ่ายบริหารหรือนิติบัญญัติ หากคณะกรรมการตกอยู่ในอิทธิพลของกลุ่ม
ใดแล้ว การทำงานของคณะกรรมการคงจะไม่ประสบผลสำเร็จและอาจตกเป็นเครื่องมือ
ของกลุ่มบุคคลนั้นได้ นอกจากนี้คงจะเล็งเห็นถึงการประสานงานกับหน่วยงานอื่นโดยที่
การปฏิบัติของคณะกรรมการตกอยู่ในหลักการวางดุลยภาพแห่งอำนาจ แต่การดำเนินงานของ
คณะกรรมการนั้นจะเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานรัฐอื่นหรือไม่ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับแหล่งที่มา
ของคณะกรรมการเอง ในกรณีนี้คณะกรรมการได้รับการเสนอชื่อจากฝ่ายบริหารและ
ฝ่ายนิติบัญญัติมีความเห็นด้วย ซึ่งเป็นหลักประกันในการทำงานของคณะกรรมการคงจะ
ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ

ส่วนความเห็นรองลงมานั้น ได้แก่ ความเห็นที่ควรให้รูปแบบคณะกรรมการ
เป็นแบบผสมนั้นคงจะเป็นเพราะ เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการมีอิสระและ
เพื่อให้เป็นเครื่องมือของฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหาร
โดยเหตุที่ให้คณะกรรมการได้รับการเลือกและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และ
หรือตุลาการ ก็เพื่อให้จำนวนคณะกรรมการเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งรวมกันแล้วมีความเป็น
กลางอยู่ในตัวเอง ไม่มีคณะกรรมการจำนวนทั้งหมดมาจากการเสนอชื่อจากฝ่ายใด
ทั้งหมด และยังเป็นการป้องกันการใช้อิทธิพลที่จะครอบงำคณะกรรมการทั้งหมดได้
มีการตรวจสอบซึ่งกันและกันในตัวเองของคณะกรรมการ นอกจากนี้เมื่อการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการมีอุปสรรคเกิดขึ้นซึ่งอาจจะเกิดจากระเบียบหรือข้อผิดพลาด
จากหน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานที่คณะกรรมการไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขได้
คณะกรรมการซึ่งมาจากฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้เลือกและแต่งตั้งขึ้นนั้นจะนำไปสู่หากังกล่าว
ขึ้นร้องเรียนหรือทำรายงานเสนอต่อรัฐสภาได้ ซึ่งรัฐสภาจะทำหน้าที่อภิปรายสอบถาม
รัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร เพื่อชี้แจงเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้แน่นอนจะนำมาซึ่งผลคือต่อ
การดำเนินงานของคณะกรรมการ

ตารางที่ 16 รูปแบบที่เหมาะสมของอนุกรรมการ

ความเห็นต่อรูปแบบที่เหมาะสมของ อนุกรรมการ	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. โดยการเสนอและแต่งตั้งจาก ฝ่ายบริหาร	-	-	2	2	2.56
2. โดยการเสนอและแต่งตั้งจาก ฝ่ายนิติบัญญัติ	-	1	1	2	2.56
3. โดยการเสนอจากฝ่ายบริหารโดย ความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ	-	1	1	2	2.56
4. เป็นแบบผสมคือส่วนหนึ่งโดยการเสนอ และแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารและอีก ส่วนหนึ่งจากฝ่ายนิติบัญญัติ	-	1	4	5	6.41
5. เป็นแบบผสมโดยได้รับการเสนอและ แต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติและ บุคลากรส่วนละเท่า ๆ กัน	-	2	3	5	6.41
6. คณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้ง	2	12	39	53	67.95
7. เจ้าหน้าที่เป็นผู้เลือกเจ้าหน้าที่ บางคนและหรือบุคคลภายนอกโดย คณะกรรมการ เห็นชอบ	-	1	6	7	8.97
8. อื่น ๆ	-	1	1	2	2.56
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 17 เหตุผลของกณประชากรส่วนใหญ่ที่มีความเห็นต่อรูปแบบที่เหมาะสมของ
 อนุกรรมการ คือ คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งในตารางที่ 16 (ให้เหตุผล
 ได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อความคล่องตัวในการทำงาน และประสานงาน	—	1	2	3	4.29
2. เพื่อความมั่นคงของอนุกรรมการ	—	1	1	2	2.86
3. เพื่อความเป็นอิสระในการดำเนินงาน	—	—	1	1	1.43
4. เป็นผู้ช่วยของคณะกรรมการจิงคร ให้คณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้ง	2	12	36	50	71.43
5. อนุกรรมการ เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถแนะนำการดำเนินงานของ เจ้าหน้าที่ได้	—	4	10	14	20
รวม	2	18	50	70	100

จากการศึกษาตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มประชากรที่มีความเห็นว่ารูปแบบที่เหมาะสมของอนุกรรมการ ควรมาจากคณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้งมากที่สุด ร้อยละ 67.95 รองลงมาได้แก่ เห็นควรให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้เลือกเจ้าหน้าที่บางคนและหรือบุคคลภายนอก โดยคณะกรรมการ เห็นชอบ ร้อยละ 8.97 ควรเป็นแบบผสมคือส่วนหนึ่งโดยการเสนอ และแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารและอีกส่วนจากฝ่ายนิติบัญญัติ ร้อยละ 6.41 ควรเป็นแบบผสม โดยได้รับการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ส่วนละเท่า ๆ กัน ร้อยละ 6.41 โดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร ร้อยละ 2.56 โดยการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติ ร้อยละ 2.56 โดยการเสนอจากฝ่ายบริหารโดยความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ ร้อยละ 2.56 และความเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 2.56 เช่น ควรเป็นแบบผสมโดยได้รับการเสนอและแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ส่วนละเท่า ๆ กัน แต่ให้ฝ่ายนิติบัญญัติเลือกประธานเพิ่มอีกหนึ่งคนซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ มีไซ่เพียงมาประชุมสัปดาห์ละครั้ง อนุกรรมการ ไม่ควรมี

จากการศึกษาตารางที่ 17 พบว่าเหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ที่คิดเห็นว่ารูปแบบที่เหมาะสมของอนุกรรมการ คือ คณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้งใน ตารางที่ 16 เพราะอนุกรรมการ เป็นผู้ช่วยของคณะกรรมการจึงควรให้คณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้งมากที่สุด ร้อยละ 71.43 รองลงมาได้แก่ เหตุผลที่อนุกรรมการ เป็นผู้ประสานงานสามารถแนะนำการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ได้ ร้อยละ 20 เพื่อความคล่องตัวในการทำงานและประสานงาน ร้อยละ 4.29 เพื่อความมั่นคงของอนุ กรรมการ ร้อยละ 2.86 และเพื่อความเป็นอิสระในการดำเนินงาน ร้อยละ 1.43

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่ารูปแบบที่เหมาะสมของอนุกรรมการควรมาจากคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งนั้น เพราะอนุกรรมการเป็นผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือการทำงานของคณะกรรมการ กรรมการจึงควรมีสติที่จะแต่งตั้งบุคคลใด ๆ ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมตาม คุณสมบัติของกรรมการ อันจะทำให้การทำงานสามารถสอดคล้องไปได้ด้วยดี และการทำงานของอนุกรรมการย่อมจะอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะกรรมการอันจะทำให้อนุกรรมการมีอิสระในการทำงานไม่คองหวัดเกรงอิทธิพลใด ๆ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการควรมีความอิสระมากน้อยเพียงใด และในกรณี que เห็นว่าอนุกรรมการควรจะมาจากการแต่งตั้งโดยเจ้าหน้าที่บางคนและหรือบุคคลภายนอกโดยคณะกรรมการ เห็นชอบด้วย คงจะเป็นเพราะการทำงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงานสัมพันธ์กับปัญหาโดยตรง ซึ่งบางครั้งจำเป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือจากอนุกรรมการ ๆ จึงควรเป็นบุคคลที่มีความชำนาญงานในการปฏิบัติงานซึ่งถ้าเคยผ่านงานมาการเป็นเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ป.ป.ป. มาแล้วก็ย่อมจะมีประสบการณ์ ความชำนาญสามารถที่จะแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาค่าง ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ได้เป็นอย่างดี หรืออาจเป็นบุคคลภายนอกที่เจ้าหน้าที่ยอมรับในความรู้ความสามารถ แต่ทั้งนี้ก็ต้องได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการ แต่ตามแนวความคิดเห็นนี้เป็นการบั่นทอนอำนาจของคณะกรรมการซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร เพราะไม่สามารถจะเลือกสรรบุคคลใด ๆ ที่ตนเห็นว่าเหมาะสมได้ บุคคลที่เจ้าหน้าที่เห็นด้วยอาจไม่ใช่บุคคลที่คณะกรรมการต้องการตัวให้มาเป็นอนุกรรมการก็ได้ แต่คณะกรรมการกลับต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของอนุกรรมการ

ส่วนในกรณีที่ถูกผู้ประชากรเห็นว่า อนุกรรมการควรเป็นรูปแบบผสมนั้น คงจะเป็นเพราะต้องการให้อนุกรรมการดำเนินงานอย่างมีอิสระ แต่วิธีนี้อาจทำให้การดำเนินงานของคณะกรรมการและอนุกรรมการไม่สอดคล้องกันได้ แนวความคิดและการทำงานอาจจะแตกต่างกัน และการที่หวังให้อนุกรรมการมีอิสระนั้นยังไม่ถูกต้องนัก เพราะการดำเนินงานของอนุกรรมการอยู่ในความรับผิดชอบของกรรมการ การจะมีอิสระของอนุกรรมการหรือไม่ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการเองว่าจะมีความอิสระแค่ไหนเพียงไร

ตารางที่ 18 รูปแบบที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป.

ความเห็นต่อรูปแบบที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป.	กรรมการ	อนุกรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง	—	1	2	3	3.85
2. จากการสอบแข่งขัน ดาร วัล โอน และกำรคัดเลือกเข้ลวรมุราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยเลขาธิการคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง	—	13	30	43	55.13
3. จากการสอบแข่งขันตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยเลขาธิการคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง	—	1	6	7	8.97
4. จากการสอบแข่งขันโดยมีขั้นตอนอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับกาสอบแข่งขันเข้ลวรมุราชการตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาโดยเลขาธิการคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง	2	1	17	20	25.64
5. อื่น ๆ	—	3	2	5	6.41
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 19 เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีความเห็นต่อรูปแบบที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป. ควบมาจากการสอบแข่งขัน การรับโอนและการคัดเลือกเข้ารับราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยเลขาธิการคณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้งในตารางที่ 18 (ให้เหตุผลได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อความคล่องตัวในการทำงานและ ประสานงาน	-	-	2	2	4.44
2. เพื่อความมั่นคงของเจ้าหน้าที่	-	2	-	2	4.44
3. เพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหาร ในการบริหารราชการแผ่นดิน	-	-	1	1	2.22
4. เพื่อให้ได้เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถ ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปราศจากอิทธิพลใด ๆ	-	12	28	40	88.89
รวม	-	14	31	45	100

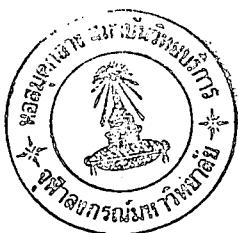
จากการศึกษาตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มประชากรมีความเห็นว่ารูปแบบที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนนั้นควบมาจากการสอบแข่งขัน การรับโอน และการคัดเลือกเข้ารับราชการตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยเลขาธิการคณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้งมากที่สุด ร้อยละ 55.13 รองลงมาได้แก่ เห็นว่าการมาจากการสอบ

แข่งขันโดยมีขั้นตอนอย่างเคร่งครัด เช่นเดียวกับการสอบแข่งขันเข้าดำรงตำแหน่ง
 ผู้ช่วยผู้พิพากษา โดยเลขาธิการคณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้ง ร้อยละ 25.64 จากการ
 สอบแข่งขันตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยเลขาธิการคณะกรรมการ
 เป็นผู้แต่งตั้ง ร้อยละ 8.97 ความเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 6.41 เช่น โดยการเสนอจาก
 ฝ่ายบริหารความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ ให้เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการอยู่แล้ว เป็น
 ผู้เลือกโดยคณะกรรมการเห็นชอบ โดยคณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้งน้อยที่สุด ร้อยละ 3.85

จากการศึกษาตารางที่ 19 พบว่าเหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่เห็นว่า
 เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป. ควรมาจากการสอบแข่งขันตามพระราช
 บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยเลขาธิการคณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้งในตารางที่
 18 นั้น โดยมีเหตุผลดังนี้ คือเพื่อให้ได้เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถดำเนินงานได้อย่าง
 บริสุทธิ์ยุติธรรมโดยปราศจากอิทธิพลใด ๆ มากที่สุด ร้อยละ 88.89 เพื่อความคล่องตัว
 ในการทำงานและประสานงาน ร้อยละ 4.44 เพื่อความมั่นคงของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ
 4.44 และเพื่อเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการบริหารราชการแผ่นดิน ร้อยละ 2.22

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่ารูปแบบที่เหมาะสม
 ของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนนั้นควรมาจากการสอบแข่งขัน การรับโอนและการคัดเลือก
 เข้ารับราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยเลขาธิการ
 คณะกรรมการ เป็นผู้แต่งตั้ง เพราะเพื่อให้ได้เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถดำเนินงานได้
 อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมโดยปราศจากอิทธิพลใด ๆ และเพื่อความคล่องตัวในการทำงาน
 และประสานงาน แต่ในความเห็นรองลงมาเห็นว่าควรจะมาจากการสอบแข่งขันโดย
 มีขั้นตอนอย่างเคร่งครัด เช่นเดียวกับการสอบแข่งขันเข้าดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ฯ

คงจะเป็นเพราะเพื่อให้ได้เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถดำเนินงานได้อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม โดยปราศจากอิทธิพลใด ๆ เช่นกัน ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ควรจะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเพราะเจ้าหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติ ชั้นคนเป็นผู้พบปัญหาขอเท็จจริงและต้องทำการสอบสวนสืบสวนด้วยตนเอง เพื่อนำผล ส่งอนุกรรมการและคณะกรรมการต่อไป และลักษณะงานอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ เช่นงานที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ดังนั้นการที่จะรับบุคคลเข้าทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ จึงสมควรที่จะยึดหลักแนวความคิดที่สองไว้เป็นหลักพื้นฐาน ส่วนการรับโอนและการคัดเลือก เข้ามาทำงานนั้น ควรจะเป็นกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ป. จำต้องใช้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเป็นกรณีเฉพาะจริง ๆ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการทุจริตเลวทรยศเลวพวกนั่นเอง อันจะนำมาซึ่งการเสื่อมความสามารถของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ในที่สุด

ตารางที่ 20 คุณสมบัติที่เหมาะสมของคณะกรรมการ

ความเห็นต่อคุณสมบัติที่เหมาะสมของ คณะกรรมการ	กตริ มการ	อน ุกรรมการ	เจา าหน้า ที่	รวม	
				จ ำนวน	ร ้อยละ
1. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.	-	10	21	31	39.74
2. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และ ไม่เป็นข้าราชการประจำด้วย	2	9	32	43	55.13
3. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ยกเว้นเป็นข้าราชการการเมืองได้	-	-	2	2	2.56
4. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ยกเว้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา	-	-	2	2	2.56
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 21 เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสม
ของคณะกรรมการ ควรเป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5¹ แห่งพระราช
บัญญัติ ป.ป.ป. และไม่เป็นข้าราชการประจำด้วย ในตารางที่ 20
(ให้เหตุผลได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อได้คนที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติดีและไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง	1	8	23	32	57.14
2. เพื่อความอิสระในการดำเนินงาน	2	6	16	24	42.86
รวม	3	14	39	56	100

¹ พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. มาตรา 5 "ประธานกรรมการและกรรมการต้อง
ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการ
ที่ปรึกษา ทวิแทนหรือผู้จ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนิน
ธุรกิจเพื่อการค้า"

จากการศึกษาตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มประชากรมีความเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของคณะกรรมการควรเป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และไม่เป็นข้าราชการประจำด้วย มากที่สุด ร้อยละ 55.13 รองลงมาได้แก่ เห็นว่าควรเป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ร้อยละ 39.74 เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ยกเว้นเป็นข้าราชการการเมืองได้ ร้อยละ 2.56 และการเป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ยกเว้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาร้อยละ 2.56

จากการศึกษาตารางที่ 21 พบว่าเหตุผลที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของคณะกรรมการควรเป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และไม่เป็นข้าราชการประจำด้วย ในตารางที่ 20 นั้น มีดังนี้คือ เพื่อใ้คนที่มีความรู้ความสามารถมีความประพฤติดีและไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ เพื่อความอิสระในการดำเนินงาน ร้อยละ 42.86 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของคณะกรรมการควรเป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. (กล่าวคือ ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน หรือลูกจ้างของบุคคล หน่วยงาน ส่วน บริษัท หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อการค้า) และไม่เป็นข้าราชการประจำด้วยคงจะเป็นเพราะเพื่อใ้คนที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติดี ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง และต้องมีความอิสระในการดำเนินงาน รวมทั้งจะเสียผลประโยชน์ส่วนตัวเพื่อผลประโยชน์ของชาติ หากบุคคลที่เข้ามา

คำสั่งตำแหน่ง เป็นกรรมการแล้ว ไม่มีความอิสระ ยังคงยึดอยู่ผลประโยชน์ที่ตนมีอยู่เดิม โดยเฉพาะข้าราชการย่อมจะมีความลังเลในการทำงาน เพราะหากคนทำการไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ของชาติเป็นใหญ่ซึ่งอาจไปขัดกับผลประโยชน์กับผู้มีบังคับบัญชาของตนในหน่วยงานที่ตนทำงานมาก่อน ก็เกิดความกลัวว่าเมื่อตนหมดความศรัทธาต้องสิ้นวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการก็ต้องกลับเข้าทำงานในหน่วยงานเดิมซึ่งแน่นอนยอมไม่ได้ กับการต้อนรับที่ดุดัน และการทำงานใดที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิมหรือกับบุคคลที่มีอำนาจ เห็นอคนในค่านการทำงานราชการประจำนั้นกรรมการผู้นั้นอาจเก็บความแค้นเคืองส่วนตัวมาชำระกันในรูปแบบของการทำงานได้ นอกจากนี้เป็นที่เชื่อได้ว่าประเทศไทยยอมไม่สิ้นคนได้อย่างแน่นอนสามารถที่ห้ามบุคคลมาดำรงตำแหน่งกรรมการได้ แม้จะมีการห้ามข้าราชการประจำก็ตาม เช่น ข้าราชการที่ปลดเกษียณไปแล้ว ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ลาออกไปก่อนปลดเกษียณ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการบางคนพร้อมจะลาออกมาทำงานเพื่อชาติ หรือบุคคลในหน่วยงานเอกชนที่มีความสามารถ

ส่วนกรณีที่มีความคิดเห็นว่าการ เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้นก็คงจะเป็นเพราะนอกจากจะได้บุคคลที่ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับแล้วยังเป็นการให้สิทธิข้าราชการประจำเข้ามาทำหน้าที่กรรมการได้ด้วย ทั้งนี้เพราะเล็งเห็นว่าข้าราชการ เป็นแหล่งรวมของบุคคลที่มีความสามารถปัญหาและรู้วิธีการปฏิบัติเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้บุคคลที่ยังไม่ชราภาพเข้ามาดำรงตำแหน่งนี้ซึ่งจะมีผลทำให้การทำงานรวดเร็วขึ้น

แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการให้สิทธิข้าราชการประจำสามารถเป็น
กรรมการได้นั้นหรือไม่ให้สิทธินั้น ความเห็นว่ามันไม่ควรให้ข้าราชการประจำดำรง
ตำแหน่งกรรมการได้นั้นจะเป็นผลดีที่สุด เพราะด้วยเหตุผลสองประการคือ อายุ ของ
บุคคลเข้ามาทำงานนั้นแม้จะมีอายุเฉลี่ย 60 ปีไปแล้วก็ตามก็โซ่วมีอายุมากเกินไป
สิ่งสำคัญคือ ความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลนั้นต่างหาก และความเป็นอิสระหมด
พันธะในกิจการต่าง ๆ จริง ๆ ซึ่งจะมีส่วนทำให้การทำงานของกรรมการดีหรือ
ไม่ และในความเป็นจริงคงไม่มีใครยอมรับว่า ข้าราชการประจำที่ได้รับเลือกเข้า
มาเป็นกรรมการจะทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ถึงขนาดคัดตำแหน่งหน้าที่ในงานราชการ
ประจำของตน ผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับอย่างสิ้นเชิง

ส่วนในกรณีความเห็นที่ยอมให้ข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรและวุฒิสภาเป็นกรรมการ ได้คงจะเป็นเพราะว่าจะได้บุคคลที่มีความสามารถ
และมีอิทธิพลในฝ่ายบริหารหรือให้ฝ่ายนิติบัญญัติเข้ามามีส่วนรับรู้การดำเนินงานของ
คณะกรรมการโดยตรง แต่เหตุผลดังกล่าวมีผลเสียคือ เป็นการให้ฝ่ายบริหารตรวจสอบฝ่ายบริหารเอง
ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้แล้วก็ไม่ต้องตั้งสำนักงาน บ.ป.ป. ขึ้นมาให้ซ้ำซ้อนกับหน่วยงาน
ฝ่ายบริหารที่มีอยู่เดิม และสภาวะการณ์ในปัจจุบันเห็นได้ว่าสถาบันรัฐสภาของ
ประเทศไทยยังไม่มีความมั่นคงเพียงพอที่จะดำเนินการเอง การที่จะให้สมาชิก
รัฐสภาเป็นกรรมการได้จะทำให้มีความรู้สึกในฝ่ายบริหารว่าฝ่ายนิติบัญญัติเข้ามา
ยุ่งเกี่ยวกับอำนาจฝ่ายบริหาร

ตารางที่ 22 คุณสมบัติที่เหมาะสมของอนุกรรมการ

ความเห็น	กรร การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.	-	2	6	8	10.26
2. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และ ไม่เป็นข้าราชการประจำค้าย	1	1	7	9	11.54
3. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ยกเว้น เป็นสมาชิกสภายูแทนราษฎรและ วุฒิสภา	-	-	2	2	2.56
4. อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ	1	12	28	41	52.56
5. ต้องเป็นเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือนิติกรในสำนักงาน ป.ป.ป.	-	-	1	1	1.28
6. อยู่ในดุลพินิจของเลขาธิการ คณะกรรมการ	-	1	2	3	3.85
7. เป็นผู้มีความรู้ทางนิติศาสตร์ มี ประสบการณ์และมีความชำนาญสูง เคยดำรงตำแหน่งในราชการหรือ เอกชนในระดับสูง	-	3	11	14	17.95
รวม	2	19	57	87	100

ตารางที่ 23 เหตุผลของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่เห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสม
ของอนุกรรมการควรอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ ในตารางที่ 22
(ให้เหตุผลได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อได้คนที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติดีและไม่มีผลประโยชน์ เกี่ยวข้อง	4	2	3	6	11.11
2. ข้าราชการประจำเป็นแหล่งที่รวมของ คนมีความสามารถปัญหาและรู้วิธี การปฏิบัติเป็นอย่างดี	—	1	1	2	3.70
3. เป็นผู้เข้ามาช่วยเหลือการทำงาน ของคณะกรรมการ	—	11	23	34	62.96
4. เพื่อได้บุคคลที่มีความชำนาญอยู่แล้ว และเป็นที่ยอมรับของเจ้าหน้าที่ เพื่อเข้ามาแนะนำเจ้าหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน	1	3	7	11	20.37
5. การทำงานอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบ เดชาธิการคณะกรรมการ	—	—	1	1	1.85
รวม	2	17	35	54	100

จากการศึกษาตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มประชากรมีความเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของอนุกรรมการควรอยู่ในคุณลักษณะกรรมการที่จะกำหนดมากที่สุด ร้อยละ 52.56 รองลงมาได้แก่ ควรเป็นผู้มีความรู้ทางนิติศาสตร์ มีประสบการณ์ และมีความชำนาญสูง เคยดำรงตำแหน่งในราชการหรือเอกชนในระดับสูง ร้อยละ 17.95 เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และไม่เป็นข้าราชการประจำ ร้อยละ 11.54 เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ร้อยละ 10.26 อยู่ในคุณลักษณะของเลขาธิการคณะกรรมการ ร้อยละ 3.85 เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ยกเว้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ร้อยละ 2.56 และต้องเป็นเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือนิติกรในสำนักงาน ป.ป.ป. น้อยที่สุด ร้อยละ 1.28

จากการศึกษาตารางที่ 23 พบว่าเหตุผลที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีความเห็นว่า คุณสมบัติที่เหมาะสมของอนุกรรมการควรอยู่ในคุณลักษณะกรรมการในตารางที่ 22 นั้นมีดังนี้ คือ เพราะอนุกรรมการเป็นผู้เข้ามาช่วยเหลือการทำงาน ของคณะกรรมการมากที่สุด ร้อยละ 62.96 รองลงมาได้แก่ เพื่อได้บุคคลที่มีความชำนาญงานอยู่แล้วและเป็นที่ยอมรับของเจ้าหน้าที่ เพื่อเข้ามาแนะนำเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 20.37 เพื่อได้คนที่มีความรู้ความสามารถมีความประพฤติดีและไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.11 ข้าราชการประจำเป็นแหล่งที่รวมของคนมีความสามารถปัญหาและวิธีการปฏิบัติเป็นอย่างดี ร้อยละ 3.70 การทำงานอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบเลขาธิการคณะกรรมการ ร้อยละ 1.85

จากข้อมูลข้างต้น การที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของ
 อนุกรรมการควรอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการนั้น เป็นเพราะอนุกรรมการ เข้ามาช่วย
 เหลือการทำงานของคณะกรรมการอยู่ในความรับผิดชอบคณะกรรมการ คณะกรรมการ
 จึงควรมีสถิติที่จะกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมในการที่จะได้ตัวบุคคล
 ที่คณะกรรมการ เห็นว่าจะเข้ามาช่วยเหลืองานได้อย่างมีความสามารถ
 ตารางที่ 24 คุณสมบัติที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป.

ความเห็น	กรรม อนุ		เจ้าหน้าที่	รวม	
	การ	กรรมการ		จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.	-	1	-	1	1.28
2. เป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และ ไม่เป็นข้าราชการประจำช่วย	-	-	1	1	1.28
3. เป็นผู้จบการศึกษาเฉพาะสาขา นิติศาสตร์ และรัฐศาสตร์ เท่านั้น ส่วนผู้จบการศึกษาในสาขาอื่นให้ถือ ว่าเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ	-	5	32	37	47.44
4. อยู่ในดุลพินิจของเดชาธิการ คณะกรรมการ	-	7	10	17	21.79
5. เป็นผู้มีความรู้ทางนิติศาสตร์ มี ประสบการณ์และมีความชำนาญสูง เคยดำรงตำแหน่งในราชการหรือ เอกชนในระดับสูง	2	3	9	14	17.95
6. อื่น ๆ	-	3	5	8	10.26
รวม	2	19	57	78	100

ตารางที่ 25 เหตุผลที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป. ควรเป็นผู้จบการศึกษาเฉพาะสาขานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์เท่านั้น ส่วนผู้จบการศึกษาในสาขาอื่นให้ถือว่าเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ (ให้เหตุผลได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เหตุผล	กรรม กร	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อใ้คนที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติดีและไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง	-	4	13	17	25.41
2. เพื่อความอิสระในการดำเนินงาน	-	-	3	3	6.25
3. ข้าราชการประจำเป็นแหล่งที่รวมของคนมีความสามารถปัญหาและวิธีการปฏิบัติเป็นอย่างดี	-	1	3	4	8.33
4. เป็นผู้เข้ามาช่วยเหลือการทำงาน ของคณะกรรมการ	-	1	4	5	10.42
5. การทำงานภายใต้ความรับผิดชอบ เฉพาะกรรมการคณะกรรมการ	-	3	16	19	39.58
รวม	-	9	39	48	100

จากการศึกษาตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป. ควรเป็นผู้จบการศึกษาเฉพาะสาขานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์เท่านั้น ส่วนผู้จบการศึกษาในสาขาอื่นให้ถือว่าเป็นผู้ชำนาญการพิเศษมากที่สุด ร้อยละ 47.44 รองลงมาได้แก่เห็นว่าคุณควรอยู่ใน คุณสมบัติของเลขาธิการคณะกรรมการ ร้อยละ 21.79 เป็นผู้มีความรู้ทางนิติศาสตร์ มีประสบการณ์และมีความชำนาญสูง เคยดำรงตำแหน่งในราชการหรือเอกชนในระดับสูง ร้อยละ 17.95 ความเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 10.26 เช่น นอกจากจะเป็นจบการศึกษาในสาขานิติศาสตร์หรือรัฐศาสตร์แล้ว ภูมิหลังทางครอบครัวส่วนตัวต้องดีและต้องมีฐานะดีด้วย เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน เป็นแบบที่ระบุไว้ใน มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ร้อยละ 1.28 และเป็นแบบที่ระบุไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และไม่เป็นข้าราชการประจำด้วย ร้อยละ 1.28

จากการศึกษาคำถามที่ 25 พบว่า เหตุผลที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงาน ป.ป.ป. การเป็นผู้จบการศึกษาเฉพาะสาขานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ ในตารางที่ 24 นั้นมีดังนี้คือ เพราะการทำงานภายใต้ความรับผิดชอบเลขาธิการคณะกรรมการ ร้อยละ 39.58 รองลงมาได้แก่ เพื่อใ้คนที่มีความรู้ความสามารถมีความประพฤติดีและไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ร้อยละ 25.41 เพราะเป็นผู้เข้ามาช่วยเหลือการทำงานของคณะกรรมการ ร้อยละ 10.42 ข้าราชการประจำเป็นแหล่งที่รวมของคนมีความสามารถ ภูมิญาและวิธีการปฏิบัติเป็นอย่างดี ร้อยละ 8.33 และเพื่อความอิสระในการดำเนินงาน ร้อยละ 6.25

จากข้อมูลข้างต้น การที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่า คุณสมบัติที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ควร เป็นผู้จบการศึกษาเฉพาะสาขานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ เท่านั้น ส่วนผู้จบการศึกษาในสาขาอื่นให้ถือว่าเป็นผู้ชำนาญการพิเศษนั้นเป็นเพราะ เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถจริง ๆ ส่วนความเห็นรองลงมาที่เห็นควร ให้อยู่ในคุณสมบัติของ เลขาธิการคณะกรรมการนั้น คงจะเป็นเพราะการทำงานของ เจ้าหน้าที่ช่วยภายใต้ความรับผิดชอบของ เลขาธิการคณะกรรมการ จึงควรให้ เลขาธิการ มีส่วนกำหนดคุณสมบัติได้ด้วย ดังนั้นคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่โดยทั่วไป นอกจาก จะมีความรู้จบการศึกษาดังกล่าวแล้ว แต่ในกรณีตำแหน่งหน้าที่สำคัญของ เจ้าหน้าที่ สมควรจะให้ เลขาธิการ ๆ เป็นผู้กำหนดคุณสมบัติเพิ่มขึ้นจากเดิมได้ด้วย

ตารางที่ 26 วาระการดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมของคณะกรรมการ

ความเห็น	กรรม การ	อนุ กรรมการ	เจ้าหน้าที่	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
1. อยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 2 ปีและอาจ ใ้ได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่งแต่ จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกัน เกินกว่าสองวาระมิได้	2	10	43	55	70.51
2. อยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 3 ปีและอาจ ใ้ได้รับแต่งตั้งได้อีกวาระหนึ่ง แต่จะ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกิน สองวาระมิได้	-	4	6	10	12.82
3. อยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 4 ปี และอาจ ใ้ได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่งแต่ จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกัน เกินกว่าสองวาระมิได้	-	5	8	13	16.67
รวม	2	19	57	78	100

จากการศึกษาตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มประชากรมีความเห็นว่า วาระการดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมของคณะกรรมการควรอยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 2 ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่ง แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้ มากที่สุดร้อยละ 70.51 รองลงมาได้แก่ ควรอยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 4 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่งแต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้ ร้อยละ 16.67 และการอยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 3 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่ง แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ น้อยที่สุด ร้อยละ 12.82

จากข้อมูลข้างต้น การที่กลุ่มประชากรมีความเห็นว่าวาระการดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมของคณะกรรมการอยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 2 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่ง แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้นั้นคงจะเป็นเพราะต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลที่เข้ามาดำรงในตำแหน่งกรรมการ เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจหน้าที่สร้างอิทธิพลให้แก่ตนเอง และยังเป็นเครื่องกระตุ้นให้บุคคลที่เข้ามาเป็นกรรมการกระทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพราะถ้ามีผลงานดี ผลักดันจะได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ก็มีได้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระไม่ได้หรือเป็นระยะเวลา 4 ปีนั้นก็เพราะ ถ้าหากให้กรรมการดำรงตำแหน่งเกินกว่า 4 ปีนั้นจะเป็นคนเหตุให้บุคคลที่ดำรงเป็นกรรมการนั้นอาจหลงตนเองขึ้นใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิดและระยะเวลา 2 ปีในแต่ละวาระนั้นก็คงจะสังเกตเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่กรรมการสามารถจะรู้งานและดำเนินนโยบายได้แล้วหากผลงานไม่ดีพอก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลได้ทันต่อเหตุการณ์ นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความประพฤติดีมีความคิดเห็นใหม่ ๆ ในการทำงานสามารถเข้ามาทำงานในหน้าที่กรรมการได้อันจะยังผลประโยชน์ต่อประเทศชาติในที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของกลุ่มประชากร เป้าหมาย ผู้ปฏิบัติดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ อนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนและนิติกร รูปแบบของสำนักงาน ป.ป.ป. ดังกล่าวแล้ว สามารถสรุปความเห็นที่มีต่อสำนักงาน ป.ป.ป. ในปัจจุบันและรูปแบบสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ควรจะเป็นตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของบุคคลดังกล่าว ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการ ในปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากเหตุผล 2 ประการใหญ่ ๆ คือ ความบกพร่องในเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และจากการที่ฝ่ายบริหารไม่ให้การสนับสนุนอย่างจริงจังต่อการดำเนินงาน เหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยคิดว่า เป็นเหตุผลโดยตรง แต่เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังจริง ๆ แล้ว ก็คือจุดเป้าหมายของการทำงานของคณะกรรมการมีลักษณะขัดกับผลประโยชน์ของฝ่ายบริหารบางคนที่มีอำนาจอยู่ที่พยายามรังเกียจการทำงานของคณะกรรมการ ไร้ทุกหนทางเท่าที่จะทำได้ เพราะประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการที่สามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ของเป้าหมายยอมรับข้อตกลงผลประโยชน์ที่ตนเคยมีเคยได้ แต่ฝ่ายบริหารเหล่านี้ก็ไม่ประสงค์ที่จะยุบหน่วยงาน สำนักงาน ป.ป.ป. นี้เสีย เพราะสำนักงาน ป.ป.ป. จะเป็นการแสดงออกต่อประชาชนว่าฝ่ายบริหารของการจะปราบคอร์รัปชันในขณะเดียวกันก็ต้องทำให้คณะกรรมการ เข้ามายุ่งเกี่ยวกับผลประโยชน์วิถีทางที่ทำได้คือพยายามรังเกียจการทำงานของคณะกรรมการ ไร้ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนด้านงบประมาณ กำลังเจ้าหน้าที่หรืออำนาจที่คณะกรรมการจะมี เช่น การยึดอายุอัตราพิสัยขึ้นซึ่งเป็นอำนาจพื้นฐานของผู้หน้าที่สืบสวนสอบสวน

2. เพื่อเป็นการแก้ไขให้การดำเนินงานของคณะกรรมการประสบผลสำเร็จและให้มีอิสระเพิ่มขึ้นจากอิทธิพลภายนอก โดยเฉพาะฝ่ายบริหารในขณะคือการยกฐานะของสำนักงาน ป.ป.ป. ให้เป็นหน่วยงานอิสระไม่ขึ้นอยู่กับฝ่ายใด เพราะโดยลักษณะอำนาจหน้าที่คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นฝ่ายตุลาการ นิติบัญญัติ หรือบริหาร การที่จะให้สำนักงาน ป.ป.ป. ขึ้นกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมแสดงถึงความไม่เป็นกลางในตัวเองโดยปริยาย และในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากการเสนอจากฝ่ายบริหารอาจขาดความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ เห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ไปด้วยไปถึงว่าเป็นตัวแทนของประชาชนการดำเนินงานของคณะกรรมการย่อมมีความมั่นคง ทเพราะฝ่ายบริหารเป็นผู้เลือกสรรผู้มาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการเอง แต่การถอดถอนเป็นอำนาจจากฝ่ายนิติบัญญัติ เพื่อเป็นหลักประกันในความอิสระและมั่นคงของคณะกรรมการ นอกจากนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นอิสระที่คณะกรรมการได้รับและเพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เป็นอิสระจริงคุณสมบัติของคณะกรรมการนอกจากจะต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไรแล้วยังต้องไม่เป็นข้าราชการประจำด้วย ความเห็นในส่วนนี้ก็ได้มีการหยิบยกขึ้นพิจารณาในสภานิติบัญญัติขณะนั้นแต่ก็ตกไปเพราะกลัวว่าจะได้ผู้มีความสามารถดำรงตำแหน่งกรรมการก็แต่เฉพาะผู้สูงอายุเท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติแล้วการที่ให้ข้าราชการสามารถดำรงตำแหน่งกรรมการไคกลุ่มประชากร เป้าหมายส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นอุปสรรคเพราะคณะกรรมการไม่สามารถมีอิสระอย่างแท้จริงได้ยังมีผลประโยชน์เกี่ยวเนื่องกับตนสังกัด ใ้เริ่มอยู่

3. ในส่วนอำนาจหน้าที่กลุ่มประชากร เป้าหมายดังกล่าวมีความเห็น
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการยังมีความบกพร่องอยู่คือ

3.1 รูปแบบการดำเนินการทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา
19 วรรค 1 นั้นกลุ่มประชากร เป้าหมายดังกล่าวเห็นว่ายังไม่มีความสมบูรณ์เนื่องจาก
มิได้มีมาตรการในการแข่งขัน (Sanction) เมื่อคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับ
ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา อาจเนื่องมาจากช่วยเหลือของผู้บังคับบัญชาต่อผู้บังคับ
บัญชา อันเป็นการขัดกับหลักการที่ว่า ผู้บังคับบัญชาจะต้องมีความสุจริตใจเสมอ
ในการสอบสวนทางวินัยและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการได้สอบสวน
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วได้ความว่าได้กระทำผิดจริง วิธีการแก้ไขคือในกรณีที่
เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีข้าราชการตุลาการ ก็ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติในมาตรา
19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจทบทวน
และทำความเข้าใจกับผู้บังคับบัญชาได้และถ้าผู้บังคับบัญชายังมีความเห็นแย้งกับ
ความเห็นของคณะกรรมการอยู่ก็ให้ประธานกรรมการ เสนอปัญหาดังกล่าวให้
นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ชี้ขาด จากแนววิธีการแก้ไขดังกล่าวจะเป็นการให้อำนาจ
คณะกรรมการ สามารถที่จะทวงตีความเห็นที่มีค่านองคตองตรรรมจากผู้บังคับ
บัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้ และยังคงยึดหลักแนวการวางดุลยอำนาจอยู่เพราะ
คณะกรรมการยังไม่มีอำนาจลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้ แต่ในกรณีเดียวกันนี้
ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเป็นข้าราชการตุลาการก็ควรดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา 19 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
ทบทวนและทำความเข้าใจผลการสอบสวนทางวินัยต่อคณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.)
ได้แก่แจ้งให้ถือความเห็น ก.ต. ครึ่งหลังเป็นที่สุด ก็โดยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว
และเพื่อเป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2521 มาตรา 176
วรรค 2 ที่บัญญัติให้การลงโทษผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม จะต้องได้รับความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

3.2 ในรูปแบบการดำเนินการความผิดทางอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม มาตรา 19 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้นมีจุดบกพร่องในขั้นตอนของเจ้าพนักงานสอบสวนโดยกลุ่มประชากรดังกล่าวเห็นสมควรลดขั้นตอนการสอบสวนของ พนักงานสอบสวน โดยให้ประธานกรรมการส่งความเห็นโดยตรงต่อพนักงานอัยการ เพื่อทำการฟ้องร้องต่อไป และให้ถือว่าสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการโดย เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนเป็นปฏิบัติที่มีสิทธิเช่นเดียวกับสำนวนการสอบสวนของ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลด ขั้นตอนในทางปฏิบัติให้เกิดความรวดเร็วขึ้นและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ สืบสวนสอบสวนนั้นก็ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา ไม่จำต้องมีการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนอีกครั้งหนึ่ง และยังเป็น การเสี่ยงต่อการทุจริตของพนักงานสอบสวนอันเกิดจากการวิ่งเต้นล้ม คุกของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

จากข้อ 3.1 และ 3.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มิได้มี ความต้องการให้คณะกรรมการมีอำนาจลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาในคดี ด้วตัวเอง แต่ให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นที่จะลงโทษ ทางวินัยหรือในคดีอาญาให้มีการดำเนินการตามขบวนการยุติธรรม อันเป็นการ สอดคล้องกับหลักการวางดุลย์อำนาจ

3.3 ส่วนการดำเนินการเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ร้ายวัยมีคฤภคิตตาม มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้น กลุ่มประชากรเป้าหมายดังกล่าวมี ความเห็นว่ามีส่วนบกพร่องในส่วนที่กฎหมายบัญญัติไว้เฉพาะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเท่านั้น เป็นผู้แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ไม่สอดคล้องกับทางปฏิบัติ เพราะกฎหมายไม่บัญญัติให้คลุม ถึงการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของภริยาและบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

และบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องหรือเป็นที่น่าสงสัยว่าจะเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของ รัฐผู้นั้นในการ ยักยอกหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินของ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นอันได้มาโดยทาง มีชอบ ในส่วนนี้สมควรอย่างยิ่งที่จะได้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไป ตามแนวทางดังกล่าวอันจะทำให้การดำเนินงานตามมาตรา 20 ของคณะกรรมการ การนี้โดยลัดยั้งขืน

3.4 อำนาจในการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ นั้นจำกัดเพียงสามารถเรียกพยานเอกสารและวัตถุมาตรวจสอบและ เรียกพยานบุคคล มาสอบถามไต่ถามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. แต่ไม่มีอำนาจยึดอายัด ทรัพย์สินอันเป็นอำนาจพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนพึงมี เพราะในการสืบสวน สอบสวนพยานเอกสารหรือพยานวัตถุบางอย่างไม่สามารถที่จะเรียกให้ส่งมาได้ จำต้องเข้าไปตรวจสอบเอง แต่ในการตรวจสอบบางครั้งหลักฐานเหล่านั้นมี จำนวนมากไม่สามารถตรวจสอบได้ทันจำต้องยึดหรืออายัดไว้ เพื่อป้องกันมิให้หลักฐาน นั้นถูกเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลงหรือทำลาย ทั้งนี้จึงควรบัญญัติกฎหมายเพิ่มอำนาจ ของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ให้สามารถดำเนินการยึดและอายัดทรัพย์สินได้

4. กรณีรูปแบบการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ป. นั้น กลุ่มประชากร ส่วนใหญ่เห็นว่าควร แม่งการดำเนินดังนี้คือ ฝ่ายบริหารได้แก่คณะกรรมการและฝ่าย ดำเนินงานคืออนุกรรมการและเจ้าหน้าที่ รูปแบบดังกล่าวเป็นการสอดคล้องเป็น รูปแบบการดำเนินงานในปัจจุบัน โดยเฉพาะรูปแบบของอนุกรรมการสามารถที่จะ มีได้ทั้งอนุกรรมการเฉพาะกิจและอนุกรรมการประจำ เป็นการแสดงให้เห็นว่าการ ดำเนินในปัจจุบันในภายในสำนักงาน ป.ป.ป. นั้นรูปแบบปัจจุบันเป็นรูปแบบที่ สอดคล้องกับทางปฏิบัติมากที่สุด